

[Løvig Simonsen]

Der må være nogle steder, hvor samfundshensyn går forud; hvis de styringsmidler, vi har i dag, ikke er tilstrækkelige, må der andre til; det siger sig selv. Jeg har ikke den opfattelse, heller ikke af debatten i dag, at man ikke er enige med os i, at vi selvfølgelig skal bevare vores ressourcer. Vi ved, det er et stort problem. Det er jo ikke til glæde for dem i Ålborg, at jeg nede i Maribo har en udmærket drikkevandsforsyning, fordi vi har en anden jordstruktur, men derimod må der laves nogle tiltag, der sikrer de grundvandsressourcer, som man har. Det er indlysende. Vi må så konstatere, at styringsmidlerne ikke har været tilstrækkelige, og hvis de ikke er tilstrækkelige, hvad gør vi så? Ja, vi har peget på jordfordelingspolitikken, og vi har da også peget på, at man kan sikre dem bl.a. ved en marginalisering, som også klart ligger i ministerens forslag, men at midlerne dertil kommer bl.a. fra afgifter.

Det andet, jeg vil tage frem, som også ligger mig stærkt på sinde, fordi der jo ikke er nogen grund til at gentage, hvad der er sagt i løbet af debatten, er revurderingen, når det drejer sig om bekæmpelsesmidler.

Jeg ser hverken noget dynamisk eller noget effektivt i, at ministeren vil revurdere. Derfor mener jeg, at der mangler noget offensivt dér, og jeg kan da godt forstå, at ministeren siger, at det ikke var meningen, at redegørelsen skulle være defensiv. På dette punkt er den i hvert fald defensiv. Der er ikke nogen aktion i den, der er ingen måde, man vil prøve på at gå videre i disse ting. Man konstaterer, at vi skal beskæftige os med nye midler, hvor det, skal vi sige aktive stof bliver mindre og mindre, men kraftigere og kraftigere. Her ligger altså noget, som flere af ordførerne har gjort opmærksom på er vigtigt.

Jeg skal ikke gå ind i en debat om afgifter og kvoter, fordi man her kan holde sig til den tekniske redegørelse, som er med, eller lade være i og for sig. Der står ikke noget i den tekniske redegørelse, der forhindrer indførelse af afgifter og kvoter, men den påpeger de ulemper, der er. Jamen det vidste vi da godt, for jeg sagde i min ordførertale, at går vi ind for kvoter, er der mere reel styring i det. Når man så ser på landbrugsministerens egne forslag, er det faktisk en kvotetildeling, man kommer med, men det er en 100 pct. kvotetildeling, det skal jeg da villigt erkende, men det er en kvote, for den indfører nemlig nøjagtig samme kontrolforanstaltninger

og tilsyn og oplysningspligt, som man skal have, hvis man har en anden kvote, f.eks. den, som SF kommer med i deres forslag. Det er den samme funktion, der skal udføres, men man får så sandelig ved at benytte SF's forslag en reduktion af kvælstofudvaskningen. Det gør man altså ikke ved den model, som landbrugsministeren kommer med. Sådan er det. Derfor siger jeg, at det afgørende i denne sag er jo, at man tager det ind som element og ikke siger, at det gemmer vi væk i en teknisk redegørelse, det har vi taget stilling til eller vurderet.

Det er de styringsmidler, jeg mener der har været for få af. Det er det, vi skal have frem i den udvalgsbehandling, der skal foregå, og det er det, vi ønsker at medvirke til, så vi bruger en bredspektret gruppe af styringsmidler og kombinerer dem bedst muligt.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Hr. Løvig Simonsen har flere gange i dag afsløret, at han ikke har det godt med tykke værker. Han læser dem ikke. Han har i hvert fald afsløret, at han ved betydelig mere end dem, som ved noget. Det kan måske kun bekræfte denne grundregel om, at jo mere man ved, desto mere tvivler man.

Men i hovedkonklusionerne fra konsensuskonferencen står der i sidste afsnit, og jeg citerer:

»Der er endnu betydelige mangler i vor viden om udvaskning af kvælstof fra rodzonen, om reduktion af nitrat i grundvandet og om næringsaltens omsætning i fjorde.

Endelig er der for havet stadig en alvorlig mangel på viden om belastning af transport og opsætning.«

Jeg kan ikke forstå, hvorledes hr. Løvig Simonsen mener at have en betydelig større viden end forskerne, når de udtaler sig.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Rønholt, at dér, hvor jeg kommer fra, kommer tvivlen miljøet til gode, og det er forskellen. Det er forskellen, fordi hr. Rønholt ikke er overbevist, før der ligger helt klare facts om det, men det, som »Vandmiljø 90« og også konsensuskonferencen viser, er en sum af viden, der efterhånden har fjernet